

بررسی مقاومت ساختمان‌های مسکونی شهری در برابر زلزله (مطالعه موردی: شهر همدان)

دکتر حمید رضا وارثی*، امیر اکبری مهمان**

تاریخ دریافت مقاله: ۹۱/۲/۲۵

تاریخ پذیرش نهایی: ۹۱/۴/۲۴

چکیده

در دهه‌های اخیر علی‌رغم پیشرفت‌های علمی و فناوری گسترده در پیش‌بینی حوادث، ساختمان‌سازی و مدیریت بحران، بلایای طبیعی همچنان هزینه‌های سنگینی را به جوامع انسانی وارد می‌سازند. از میان بلایای طبیعی زمین‌لرزه در ایران، بنا به ماهیت خاص خود از اهمیت و توجه بیشتری برخوردار است، چرا که نسبت به بلایای طبیعی دیگر فراوانی آن بیشتر بوده و از سویی تلفات و صدمات فراوانی نیز به همراه دارد. این موضوع به دلیل وجود بافت‌های نامتجانس و فرسوده شهرها از اهمیتی دوچندان دارد. هدف پژوهش حاضر شناسایی میزان مقاومت ساختمان‌های مسکونی شهر همدان در برابر زلزله است. جامعه آماری، ساختمان‌های مسکونی شهر همدان و روش نمونه برداری به شیوه تصادفی است و در تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای SPSS و EXCEL و ARCGIS استفاده شده است. برای دستیابی به هدف پژوهش و شناسایی مناطق آسیب‌پذیر در برابر زلزله معیارهای مساحت زیربنا، تعداد طبقات، عرض معبر، وضعیت بافت، موقعیت ساختمان در شهر، وضعیت نما، وضعیت دیوار، وضعیت سقف، عمر بنا، کیفیت مصالح، اسکلت ساختمان و وضعیت پی راه، با استفاده از روش‌های اسنادی-کتابخانه‌ای، توصیفی-تحلیلی و مطالعات میدانی مورد بررسی قرار دادیم. یافته‌های حاصل از این پژوهش بیان‌گر آن است که غالب ساختمان‌های مسکونی شهر همدان در برابر زلزله مقاومت ندارند و مناطق مختلف شهر از نظر شاخص‌های مورد بررسی تفاوت داشته که این امر به خاطر وجود بافت‌های فرسوده بیشتر این مناطق است.

کلید واژه‌ها

زلزله، مقاومت بنا، مسکن، شهر همدان

مقدمه

کشور ایران با ویژگی‌های خاص زمین‌ساختی، همواره در بسیاری از نقاط با خطر زلزله مواجه است. نقاط کانونی زلزله‌های چند سال اخیر نشان می‌دهد که به ندرت نقاطی در کشور پهناور ایران یافت می‌شود که از آسیب زلزله‌های کوچک یا بزرگ در امان باشد و به همین دلیل هیچ منطقه‌ای از آن را نمی‌توان در مقابل زلزله مصون فرض نمود. بر پایه آمارهای رسمی در ۲۵ سال گذشته، ۶ درصد از تلفات کشور ناشی از زلزله بوده است و به طور میانگین هر ۶ سال یک زلزله ۶ ریشتری و هر ده سال یک زلزله به بزرگی ۷ درجه در مقیاس ریشتر در کشور رخ می‌دهد (رنجر و همکاران، ۱۳۸۵). مقابله با حوادث طبیعی در کشور ما تاکنون بیشتر به صورت موردی و مقطعی انجام می‌گرفته و عمدتاً شامل اقدامات تسکینی پس از وقوع حادثه بوده است. افزایش سریع جمعیت، رشد شهرنشینی و عدم به‌کارگیری فناوری‌های نوین در مقابله با حوادث طبیعی باعث شده تا پس از وقوع هر زلزله شدید تلفات و خسارات فراوانی بر جای بماند (پایلی‌یزدی و وثوقی، ۱۳۷۵). خسارات اقتصادی ناشی از این وقایع نیز بسیار زیاد است؛ به عنوان مثال، خسارات اقتصادی ناشی از زلزله رودبار و منجیل در سال ۶۹ معادل ۸ درصد از تولید ناخالص ملی آن سال برآورد شده است (البقی، ۱۳۸۳). اما زلزله یک پدیده، همانند سایر پدیده‌های طبیعی نظیر سیل و طوفان است که در تبدیل آن به یک فاجعه آسیب‌رسان، مجتمع‌های مسکونی نقش بسزایی دارند (فلاحی، ۱۳۸۳). مدتی قبل از زلزله بم، زلزله‌ای با همین مقیاس در شهرهای آمریکایی تنها ۱۵ نفر کشته، ۲۰۰ نفر زخمی و حجم محدودی تخریب برجا گذاشت (پورمحمدی و مصیب زاده، ۱۳۸۷). اما آنچه که در این رابطه باعث خسارات جانی و مالی در کشور ما می‌شود بیشتر مربوط به تمرکز جمعیت در محله‌های پرتراکم شهری، بیندمتربه‌سازی بدون مطالعه، حضور افراد غیرمتخصص در صنعت ساختمان‌سازی، استفاده از مصالح نامرغوب و غیراستاندارد و بدون برنامه بودن این ساخت‌سازه‌هاست (نگارش، ۱۳۸۲) که همگی قابلیت لرزه‌پذیری شهرها را افزایش داده است، تا جایی که ۹۰ شهر کشور در برابر زلزله ۵/۵ ریشتری آسیب‌پذیر گشته‌اند (عکاشه، ۱۳۸۳). این در حالی است که می‌توان با شناخت نواحی آسیب‌پذیر شهرها و پهنه‌بندی و سیاست‌گذاری درست، زمینه کاهش اثرات منفی ناشی از مخاطرات را فراهم آورد (خاکپور، ۱۳۸۷). بدیهی است واحدهای مسکونی در سکونتگاه‌های انسانی گسترده‌ترین سطح کاربری‌ها را دارند. مسکن به علت تداوم بهره‌برداری، در زمره حساس‌ترین و آسیب‌پذیرترین کاربری‌ها قرار دارد، بنابراین باید برای مقابله با آسیب‌پذیری آن در برابر خطرات طبیعی برنامه‌ریزی صحیح و به موقع صورت گیرد. شاید اولین قدم برای این منظور شناخت مناطق آسیب‌پذیر باشد (پایلی‌یزدی و وثوقی، ۱۳۷۵). بنابراین به سادگی می‌توان دریافت که بررسی توانایی شهر در مقابله با بلایای طبیعی و برنامه‌ریزی مناسب جهت پیشگیری یا کاهش آثار مخرب آن، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (زنگی آبادی و تبریزی، ۱۳۸۵). شهر همدان نیز از نظر زلزله در منطقه با خطر لرزه‌خیزی متوسط قرار گرفته است، اما به دلیل وجود مناطقی با بافت‌های فرسوده و تراکم بالا و مسکن‌های کم‌دوام در برابر زلزله، آسیب‌پذیری زیادی دارد. بنابراین با توجه به این که شهر همدان در پهنه خطر زلزله واقع شده است، لذا بررسی میزان آسیب‌پذیری ساختمان‌های مسکونی این شهر، در صورت وقوع زلزله احتمالی از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. این پژوهش به دنبال تعیین میزان مقاومت ساختمان‌های مسکونی شهر همدان در برابر زلزله و تعیین مناطق با مقاومت کمتر و همچنین تدوین معیارهای لازم برای شناسایی این مناطق است.

پیشینه تحقیق

در مورد مدیریت بحران زلزله و رابطه آن با مقاومت بافت شهری در برابر زلزله مطالعاتی انجام شده که به چند مورد اشاره‌ای کوتاه می‌شود (علی دوستی، ۱۳۶۹) آشتیانی و همکاران به بررسی جنبه‌های طبیعی زلزله از جمله اثرات زلزله بر انسان و زیستگاه و جامعه انسانی پرداخته و همچنین به بررسی بحران و مدیریت بحران از جنبه نظری و سازماندهی در مدیریت بحران می‌پردازد (آشتیانی و همکاران، ۱۳۷۲). مفاخریان و ملکی با بررسی مسئله آسیب‌پذیری شهر تهران با توجه به ساختار زمین‌شناسی و همچنین سوابق زلزله در این پهنه با نگاه خاص به شرایط ژئوتکنونیک شهر، وضعیت ساختمان‌ها و شریان‌های حیاتی را در حد قضاوت مهندسی با تأکید بر مطالعات موجود برآورد کرده‌اند. ایشان همچنین سعی بر دسته‌بندی سازه‌های موجود و تخمین رفتار آن‌ها در زمان زلزله نیز کرده‌اند (مفاخریان و ملکی، ۱۳۸۴). حبیبی و همکاران به بیان کلی ویژگی‌های لرزه‌خیزی و حداکثر میزان زلزله قابل رخداد در یک منطقه پرداخته‌اند. ایشان با انتخاب یازده شاخص و با کمک GIS پهنه‌های ناپایدار در مقابل زلزله را شناسایی نموده‌اند. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که بخش اعظمی از بافت کهن شهر زنجان در مقابل زلزله ناپایدار بوده و لزوم نوسازی و بهسازی آن به شدت احساس می‌گردد (حبیبی و همکاران، ۱۳۸۷). ناطقی الهی به بررسی پتانسیل آسیب‌پذیری کلان شهر تهران پرداخته است. در این مقاله ۱۴ پارامتر مختلف آسیب‌پذیری در رابطه با ۲۰ منطقه شهر و نواحی دو منطقه مورد بررسی قرار گرفته است و هر منطقه از لحظات آسیب‌پذیری سطح‌بندی شده است.

روش تمقیق

با استناد به بررسی‌های تاریخی از منطقه و مشاهدات محلی به نظر می‌رسد واحدهای مسکونی شهر همدان در برابر مخاطرات طبیعی بالاحص زلزله مقاومت ندارد. برای دستیابی به اهداف مورد نظر در این تحقیق، شناخت متغیرها و تجزیه و تحلیل آنها از روش توصیفی - تحلیلی استفاده شده است. روش گردآوری اطلاعات به صورت ترکیبی از روش‌های پیمایشی^۱ و اسنادی - کتابخانه‌ای^۲ است. روش تحلیل داده‌ها استدلال استقرایی است؛ ابزار تجزیه و تحلیل در این تحقیق نیز، استفاده از مدل‌ها و روش‌های آماری در زمینه تحلیل آسیب‌پذیری با استفاده از نرم افزارهای آماری و گرافیکی و نقشه کشی مانند، SPSS و Excel و استفاده نرم افزارهای سامانه اطلاعات جغرافیایی «GIS» نظیر ARCGIS، ARC VIEW و نقشه‌کشی AUTO CAD برای تهیه نقشه‌ها و تحلیل داده‌ها استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق حاضر ساختمان‌های مسکونی شهر همدان و حجم نمونه با استفاده از فرمول کوچران^۳ و با سطح اطمینان ۹۵ تعداد ۳۸۳ نمونه محاسبه شده است. روش نمونه‌گیری به صورت نمونه‌گیری احتمالی طبقه‌بندی شده می‌باشد. روش توزیع پرسشنامه‌ها به صورت سهمیه‌ای^۴ است که از الگوی ترکیبی سازمان سلسله مراتبی در چارچوب تقسیمات درون شهری یا محلات تبعیت می‌کند (جدول ۱).

$$n = \frac{t^2 pq}{d^2} \quad n = \frac{(1/96)^2 \cdot (0.5) \cdot (0.5)}{(0.05)^2} = 383$$

$$1 + \frac{1}{N} \left(\frac{t^2 pq}{d^2} - 1 \right) \quad 1 + \frac{1}{118767} \left(\frac{(1/96)^2 \cdot (0.5) \cdot (0.5)}{(0.05)^2} - 1 \right)$$

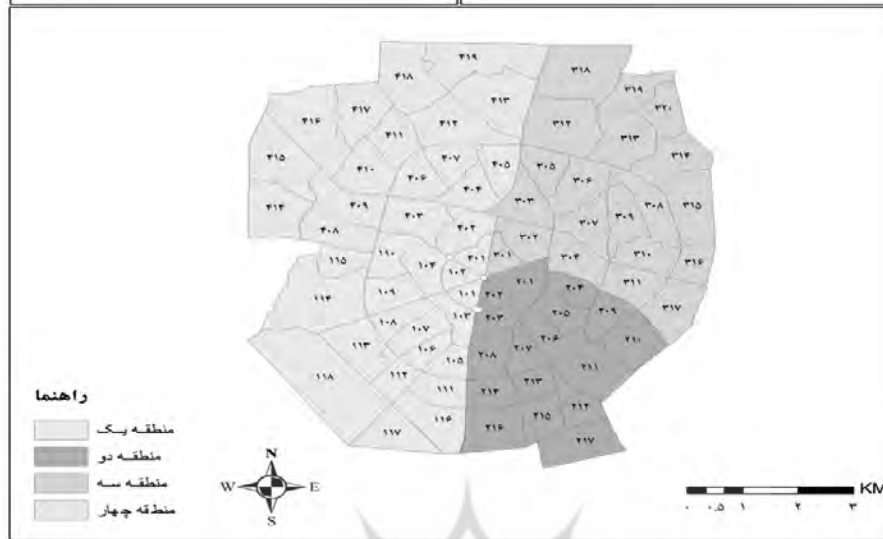
جدول ۱. بررسی حجم نمونه
مأخذ: نگارندگان (با استفاده از سازمان مسکن و شهرسازی، ۱۳۸۵)

تعداد نمونه ها در هر منطقه	سهم در جامعه	حجم نمونه	تعداد واحد مسکونی	مناطق شهری
۱۰۱/۴	۲۶/۴	۳۸۳	۳۱۴۵۲	منطقه یک
۱۰۹/۵	۲۸/۶		۳۳۹۸۱	منطقه دو
۸۲/۳	۲۱/۵		۲۵۵۳۶	منطقه سه
۸۹/۶	۲۳/۴		۲۷۷۹۸	منطقه چهار
۳۸۳	۱۰۰		۱۱۸۷۶۷	کل شهر

ممدوده مورد مطالعه

همدان یکی از شهرهای غربی و کوهستانی ایران است که در دامنه رشته کوه الوند واقع شده است. این شهر در سیصد و شصت کیلومتری جنوب غربی تهران، در ارتفاع ۱۸۰۰ متری از سطح دریا قرار دارد. جمعیت شهر نیز طبق آخرین سرشماری نفوس مسکن سال ۱۳۸۵، ۴۸۳۸۱۵ نفر است و در مرداد سال ۱۳۸۸ به عنوان یازدهمین کلانشهر ایران معرفی شده است و هم اکنون «مجموعه بزرگ شهری همدان» شامل شهرهای همدان، اسدآباد، بهار، لالچین، جورقان، صالح‌آباد و مریاتج می‌شود (جنیدی و عصار، ۱۳۸۲، ۸). شهر همدان دارای چهار منطقه شهرداری و ۷۵ محله است که منطقه دو با ۱۳۴۵۶۶ نفر جمعیت و ۱۲۳۶/۶ هکتار متراکم‌ترین منطقه شهر همدان می‌باشد. تعداد واحدهای مسکونی شهر ۱۱۸۷۶۷ واحد که از این تعداد ۳۱۴۵۲ واحد متعلق به منطقه یک و مناطق دو تا چهار نیز به ترتیب دارای ۳۳۹۸۱، ۲۵۵۳۶، ۲۷۷۹۸ واحد مسکونی می‌باشند (سازمان برنامه و بودجه استان همدان، ۱۳۸۶، ۱۲۶). از نظر زمین‌ساختی قسمت اعظم استان همدان در ایالات زمین‌ساختی ایران مرکزی قرار گرفته و تنها بخش کوچکی از جنوب باختری این استان در ایالات زاگرس واقع شده است. از دیدگاه لرزه‌زمین‌ساختی شهر همدان در ایالت لرزه‌زمین ساخت ایران مرکزی و در ایالت تکاب - اصفهان قرار دارد. گرچه این زیر ایالت یکی از ایالت‌های نسبتاً آرام از نظر لرزه‌خیزی است، ولی شهر همدان و محدوده جنوب و جنوب‌باختری آن فعالیت بیشتری نسبت به مناطق دیگر این ایالت دارد (عباس‌زاده و همکاران، ۱۳۸۴، ۲۳). براساس مطالعات انجام شده گروه گسل‌های جنوب همدان، از جمله گسل یلفان، ورگانه و همچنین گسل ابرو مهم‌ترین گسل‌هایی هستند که از نزدیکی شهر همدان می‌گذرند و حتی احتمال دارد که این گسل‌ها بویژه گسل یلفان و ابرو از داخل شهر همدان عبور کنند. به علت ساخت و سازهای انجام شده، بررسی گسترش یا عدم گسترش این گسل‌ها در داخل شهر نیاز به انجام مطالعات دقیق ژئوفیزیکی و کندو کاوهای زمین‌شناسی دارد. در صورت جنبش هر یک از این

گسل‌ها احتمال دارد پيشينه شتاب جنبش زمين در شهر همدان به حدود 0.5 g برسد. از ديدگاه تاريخي نيز در شهر همدان زمين‌لرزه‌هاي نسبتاً بزرگي روی داده است که مهم‌ترين آن‌ها زمين‌لرزه سال ۱۰۸۷ ميلادي با بزرگي $5/9$ مي‌باشد که سبب ويراني بخش‌هايي از شهر همدان شده است (رمضي و همکاران، ۱۳۸۰، ۷۴).

تصوير ۱. تقسيمات شهري همدان مأخذ: شهرداري همدان، ۱۳۸۵

شناخت و تحليل شافص‌ها

۱- شافص زيربنای واحد مسکوني

در تحليل آسیب‌پذيري زيربنای مسکن شناخت ميزان زيربنای مسکن در محاسبه نيروي حاصل از زلزله مهم مي‌باشد. در تحليل‌هاي صورت گرفته بيشترين فراواني مربوط به ساختمان‌هاي مسکوني با زيربنای ۱۲۰ تا ۱۵۰ متر تعلق دارد که ۲۷/۹ درصد از ساختمان‌هاي مسکوني را دربرمي‌گيرد. اين امر نشان‌دهنده گرايش به ساخت مسکن با زيربنای کم است که در واقع افزايش تراکم مسکوني را به دنبال دارد. به‌طور کلی تفکيک اراضي در ابعاد کوچک باعث خرد شدن فضاهای باز شده و عملاً از مفيد بودن فضای باز برای گريز و پناهگيري کاسته مي‌شود. بنابراین هر چه مساحت قطعات کوچک‌تر باشد، آسیب‌پذيري ناشی از زلزله بيشتر مي‌شود. پس از آن ساختمان‌هاي مسکوني بين ۱۵۰ تا ۲۰۰ متر با ۲۵/۴ درصد قرار دارد.

جدول ۲. زيربنای ساختمان‌هاي مسکوني شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	مساحت (متر)							مناطق	
	+۲۰۰	۲۰۰-۱۵۰	۱۵۰-۱۲۰	۱۲۰-۱۰۰	۱۰۰-۸۰	۸۰-۵۰	۳۰-۱۵		
۱۰۴	۳۶	۲۸	۱۹	۱۲	۶	۲	۱	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۹	۷	۴/۷	۳	۱/۵	۱/۵	۱/۲	درصد	
۱۱۴	۳۱	۲۳	۳۴	۱۹	۶	۱	۰	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۷/۷	۵/۷	۸/۵	۴/۷	۱/۵	۱/۲	۰	درصد	
۸۹	۱۹	۲۵	۲۸	۹	۵	۳	۰	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۴/۷	۶/۲	۷	۲/۲	۱/۲	۰/۷	۰	درصد	
۹۵	۱۳	۲۶	۳۱	۲۴	۰	۱	۰	تعداد	منطقه چهار
۲۲/۶	۲/۲	۶/۵	۷/۷	۶	۰	۰/۲	۰	درصد	
۴۰۲	۹۹	۱۰۲	۱۱۲	۶۴	۱۷	۷	۱	تعداد	جمع
۱۰۰	۲۴/۶	۲۵/۴	۲۷/۹	۱۵/۹	۴/۲	۱/۷	۱/۲	درصد	

۲- شافص تعداد طبقات واحدهای مسکونی

تعداد طبقات اگر با اصول ایمنی نباشد، قطعاً آسیب را بالا خواهد برد. حتی اگر افزایش ارتفاع با رعایت ضوابط و محاسبات مناسب انجام گیرد، به هنگام تخلیه، جستجو و نجات با سختی همراه است. لذا افزایش تعداد طبقات یک عامل منفی محسوب می‌شود و آسیب‌پذیری را بالا می‌برد. از نظر تعداد طبقات اکثر واحدهای مسکونی شهر همدان یک طبقه و دو طبقه هستند و ساختمان‌های مسکونی با تعداد طبقات بالاتر بیشتر در محلاتی از شهر که در حلقه دوم و سوم شهر قرار دارد، واقع شده‌اند. از کلیه ساختمان‌های مسکونی شهر ۴۵ درصد آن‌ها یک طبقه‌اند که منطقه چهار با ۱۷/۴ درصد بیشترین درصد فراوانی را از این نظر دارد.

جدول ۳. تعداد طبقات ساختمان‌های مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	تعداد طبقات					مناطق	
	پنج طبقه و بالاتر	چهار طبقه	سه طبقه	دو طبقه	یک طبقه		
۱۰۴	۳	۱۶	۱۰	۴۸	۲۷	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۷	۴	۲/۵	۱۱/۹	۶/۷	درصد	
۱۱۴	۱۱	۱۷	۱۴	۴۹	۲۳	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۷/۲	۴/۲	۳/۵	۱۲/۲	۵/۷	درصد	
۸۹	۳	۶	۸	۲۵	۴۷	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۷	۱/۵	۲/۰	۶/۲	۱۱/۷	درصد	
۹۵	۲	۶	۱۱	۱۹	۵۷	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۵	۱/۵	۲/۷	۴/۷	۱۴/۲	درصد	
۴۰۲	۹۱	۴۵	۴۳	۱۴۱	۱۵۴	تعداد	جمع
۱۰۰۰	۷۴	۱۱/۲	۱۰/۷	۳۵/۱	۳۸/۳	درصد	

در تحلیل روابط بین تعداد طبقات و عرض معبر مجاور مسکن مشخص می‌شود تناسب چندانی بین تعداد طبقات و عرض معبر رعایت نشده است به نحوی که در ۱۰/۲ درصد از ساختمان‌های سه طبقه و بیشتر عرض معبر کمتر از ۸ متر دیده می‌شود. به‌طور کلی ۴۵/۳ درصد از ساختمان‌های مسکونی شهر همدان در معابری با عرض کمتر از ۸ متر واقع شده‌اند.

جدول ۴. رابطه بین تعداد طبقات و عرض معبر مجاور مسکن مأخذ: نگارندگان

جمع	عرض معبر						مناطق	
	۳۵-۳۰	۳۰-۲۴	۲۴-۱۸	۱۸-۱۲	۱۲-۸	۸-۰		
۱۵۹	۱	۷	۷	۱۳	۴۵	۸۶	تعداد	یک طبقه
۳۹/۶	۲	۱/۷	۱/۷	۳/۲	۱۱/۲	۲۱/۴	درصد	
۱۴۱	۰	۹	۸	۱۴	۵۰	۶۰	تعداد	دو طبقه
۳۵/۱	۰	۲/۲	۲	۳/۵	۱۲/۴	۱۴/۹	درصد	
۴۱	۰	۲	۳	۵	۱۵	۱۶	تعداد	سه طبقه
۱۰/۲	۰	۵	۷	۱/۲	۳/۷	۴	درصد	
۴۳	۱	۴	۳	۷	۱۶	۱۲	تعداد	چهار طبقه
۱۰/۷	۲	۱	۷	۱/۷	۴	۳	درصد	
۱۸	۰	۳	۰	۴	۳	۸	تعداد	پنج طبقه و بیشتر
۴/۴	۰	۷	۰	۹	۷	۲	درصد	
۴۰۲	۲	۲۵	۲۱	۴۳	۱۲۹	۱۸۲	تعداد	جمع

تحليل روابط بين وضعيت تعداد طبقات واحدهاي مسكوني و وضعيت قرار گيري ساختمانهاي مسكوني در كوچههاي بن بست شهر همدان از وضعيت نسبتاً خوبي برخوردار است به طوري كه ۲/۲ درصد از ساختمانهاي مسكوني سه طبقه و بيشتر شهر در كوچههاي بن بست قرار دارند. از كل ساختمانهاي مسكوني نيز ۱۰ درصد آنها در چنين موقعيتي واقع شدند.

جدول ۵. رابطه بين تعداد طبقات و وضعيت قرارگيري ساختمانهاي مسكوني در كوچههاي بن بست مأخذ: نگارندگان

جمع	موقعيت ساختمان در شهر				مناطق	
	كوچه بن بست	كوچه باز	فرعي	اصلي		
۱۵۹	۱۸	۸۸	۲۶	۲۷	تعداد	يك طبقه
۳۹/۶	۴/۵	۲۱/۹	۶/۵	۶/۷	درصد	
۱۴۱	۱۳	۷۴	۳۳	۲۱	تعداد	دو طبقه
۳۵/۱	۳/۲	۱۸/۴	۸/۲	۵/۲	درصد	
۴۱	۲	۱۹	۱۳	۷	تعداد	سه طبقه
۱۰/۲	۵	۴/۷	۳/۲	۱/۷	درصد	
۴۳	۳	۱۹	۹	۱۲	تعداد	چهار طبقه
۱۰/۷	۷	۴/۷	۲/۲	۳	درصد	
۱۷	۴	۵	۳	۵	تعداد	پنج طبقه و بيشتر
۴/۲	۱	۱/۲	۷	۱/۲	درصد	
۴۰۲	۴۰	۲۰۵	۸۵	۷۲	تعداد	جمع
۱۰۰	۱۰	۵۱	۲۱/۱	۱۷/۹	درصد	

۳- شافص عرض معابر در مناطق مسكوني

عرض معابر به هنگام گريز، پناه، تخليه و امداد رسانی نقش مهمي دارد چرا كه حجم بيشترى از بازماندگان يا گروههاي امدادگري مي توانند منتقل شوند. هرچه عرض معابر بيشتر باشد امكان ايجاد ترافيك عبوري كمتر است. همان طور كه محاسبات عرض معابر در مناطق نشان مي دهد، درصد ساختمانهاي مسكوني پيرامون عرض زير ۸ متر در مناطق بالاست و در مناطق چهار و دو به بالاترين حد مي رسد. در كل معابر بخش مركزي شهر و محلات نزديك آن به علت داراي بودن وسعت بيشترى از بافت قديمي شهر و متراكم بودن بافت آنها معابر با عرض كم بيشترى را دارا مي باشند.

جدول ۶. وضعيت عرض معابر در مناطق مسكوني شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	عرض معبر						مناطق	
	۳۵-۳۰	۳۰-۲۴	۲۴-۱۸	۱۸-۱۲	۱۲-۸	۸-۰		
۱۰۴	۰	۵	۴	۱۲	۴۷	۳۶	تعداد	منطقه يك
۲۵/۹	۰	۱/۲	۱	۳	۱۱/۷	۹	درصد	
۱۱۴	۲	۱۶	۵	۱۶	۲۸	۴۷	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۵	۴	۱/۲	۴	۷	۱۱/۷	درصد	
۸۹	۰	۴	۸	۹	۲۵	۴۳	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۰	۲	۲	۲/۲	۶/۲	۱۰/۷	درصد	
۹۵	۰	۰	۴	۶	۲۹	۵۶	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۰	۰	۱	۱/۵	۷/۲	۱۳/۹	درصد	
۴۰۲	۲	۲۵	۲۱	۴۳	۱۲۹	۱۸۲	تعداد	جمع
۱۰۰	۵	۶/۲	۵/۲	۱۰/۷	۳۲/۱	۴۵/۳	درصد	

۴- شفافیت وضعیت بافت

شکل، اندازه و چگونگی ترکیب کوچک‌ترین اجزاء تشکیل‌دهنده شهر را بافت شهری مشخص می‌سازد. هر نوع بافت شهری به هنگام وقوع زلزله، مقاومت خاصی را در برابر آن دارد. به عنوان مثال، بافت منظم مقاومت بیشتری در برابر زلزله نسبت به بافت نامنظم دارد. همین‌طور درجه ایمنی بافت گسسته در برابر خطرهای زلزله، بیش از درجه ایمنی بافت پیوسته است (احمدی، ۱۳۷۶، ۶۵). علاوه بر این واکنش هر نوع بافت شهری بلافاصله بعد وقوع زلزله نیز حائز اهمیت می‌باشد، چراکه در هنگام وقوع زلزله در قابلیت‌های گریز و پناه‌گیری ساکنان، در امکانات کمک‌رسانی، در چگونگی پاک‌سازی و بازسازی و حتی اسکان موقت، دخالت مستقیم دارد (بحرینی، ۱۳۷۹، ۹۸). دامنه تأثیر این ویژگی‌ها نه تنها در طراحی ساختمان، بلکه در طراحی شهری و در مدیریت بحران نیز گسترده شده و حائز اهمیت است. در ارزیابی و قطعه‌بندی اراضی، شکل هندسی قطعه (منظم یا نامنظم)، مساحت قطعه، ابعاد و اندازه قطعه، تناسب طول و عرض قطعه در رابطه با کاربری زمین و نوع مالکیت (اختصاصی یا مشاع) ملاک سنجش قرار می‌گیرد (عبداللهی، ۱۳۸۳، ۷۶). به طور کلی، بافت پیوسته و منظم در اراضی هموار که راه‌های آن نیز از درجه محصوریت متوسط یا کم برخوردارند و به ویژه نسبت سطح ساخته شده به فضای باز آنها متوسط و یا کم است و دارای بلوک‌هایی با یک یا دو ردیف منظم ساختمان هستند، دارای آسیب‌پذیری کمتر و کارایی بیشتر بعد از وقوع سانحه بوده‌اند. بافت ناپیوسته، منظم و پلکانی در اراضی کوهپایه‌ای، بافتی است که در مجموع می‌توان آن را بافت متوسط به لحاظ آسیب‌پذیری و کارایی به حساب آورد. بافت پیوسته و نامنظم که بیشتر در نواحی هموار قابل مشاهده است از نظر آسیب‌پذیری بافت دارای کارایی کم و آسیب‌پذیری زیاد می‌باشد.

جدول ۷. وضعیت بافت شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	وضعیت بافت			مناطق	
	پیوسته و نامنظم	ناپیوسته و منظم	پیوسته و منظم		
۱۰۴	۲۳	۵۳	۲۸	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۷/۵	۱۳/۲	۷	درصد	
۱۱۴	۴۴	۴۱	۲۹	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۱۰/۹	۱۰/۲	۷/۲	درصد	
۸۹	۴۵	۲۱	۲۳	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۱۱/۲	۵/۲	۵/۷	درصد	
۹۵	۴۵	۱۶	۳۴	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۱۱/۲	۴	۸/۵	درصد	
۴۰۲	۱۵۷	۱۳۱	۱۱۴	تعداد	جمع
۱۰۰	۳۹/۱	۳۲/۶	۲۸/۴	درصد	

۵- شفافیت نظام استقرار ساختمان‌های مسکونی در کوچه بن‌بست

درجه محصوریت معابر، پارامتر بسیار مهمی است. با بالا رفتن درجه محصوریت و ریختن آوار در خیابان در اثر زلزله و یا مشکلات سایر بلایای طبیعی، تعداد انسداد بیشتر خواهد شد و در نتیجه در سرعت و نحوه گریز و پناه و امداد رسانی به هنگام بحران تأثیرگذار خواهد بود. در شهرهایی چون همدان که دارای بافت قدیمی می‌باشند، از نظر دسترسی به بافت قدیم که عموماً مناطق مرکزی شهر را نیز شامل می‌شود وجود کوچه‌های بن‌بست و شبکه ارتباطی تنگ و کم‌عرض در این گونه بافت‌های شهری مشکل‌ساز می‌باشد. حتی در ساخت و سازهای جدید به دلیل رعایت نکردن تناسب بین تراکم ارتفاعی و عرض معبر، شبکه ارتباطی در بافت جدید نیز با مشکل مواجه است. تحلیل‌های صورت گرفته نشان می‌دهد در کل شهر ۱۰ درصد ساختمان‌های مسکونی در کوچه بن‌بست قرار گرفته‌اند که در تحلیل‌های منطقه‌ای منطقه سه با ۳/۲ درصد بیشترین ساختمان‌های مسکونی با موقعیت بن‌بست را دارد (Nateghi, 2001).

جدول ۸. وضعیت قرارگیری ساختمان‌های مسکونی در کوچه بن بست مأخذ: نگارندگان

جمع	موقعیت ساختمان در شهر				مناطق	
	کوچه بن بست	کوچه باز	فرعی	اصلی	تعداد	درصد
۱۰۴	۸	۵۷	۳۰	۹	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۲	۱۴/۲	۷/۵	۲/۲	درصد	
۱۱۴	۹	۳۵	۳۳	۳۷	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۲/۲	۸/۷	۸/۲	۹/۲	درصد	
۸۹	۱۳	۴۶	۱۶	۱۴	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۳/۲	۱۱/۴	۴	۳/۵	درصد	
۹۵	۱۰	۶۷	۶	۱۲	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۲/۵	۱۶/۷	۱/۵	۳	درصد	
۴۰۲	۴۰	۲۰۵	۸۵	۷۲	تعداد	جمع
۱۰۰	۱۰	۵۱	۲۱/۱	۱۷/۹	درصد	

۶- شفاف‌سازی نوع مصالح نمای ساختمان

مصالح نما باید در اتصال کامل با ساختمان باشند. سقوط این عناصر می‌تواند خطرات زیادی برای افرادی که در کنار ساختمان در حال عبور و مرور هستند، ایجاد کند و همچنین خسارات اقتصادی زیادی برای مالکان ساختمان‌ها به همراه دارد. در سالیان اخیر استفاده از نمای شیشه بسیار چشمگیر است، ولی در اکثر موارد نکات ایمنی جهت اتصال آن و همچنین نکات مربوط به کنترل ارتعاشات آن لحاظ نمی‌شود. بیش از آنچه که در قسمت‌های دیگر بنا باید به پایین آوردن وزن توجه شود، این کار برای اجرای نماسازی‌ها ضرورت دارد، زیرا هنگام زلزله نمای سنگین بنا، به خصوص اگر درست اجرا نشده باشد برای افراد داخل بنا و خارج از آن خطرات جدی را ایجاد می‌نماید. در مورد نمای ساختمان‌های مسکونی باید گفت، نماهای با خطر زیاد که اغلب شامل نمای آینه و شیشه است بیشتر مربوط به ساخت و سازهای سال‌های اخیر است این روند در ساخت و سازهای اخیر باعث آسیب‌پذیری بیشتر فضاهای شهری (معاور) شده است. تحلیل‌ها نشان می‌دهد در سطح شهر همدان ۴ درصد ساختمان‌های مسکونی دارای نمای شیشه‌ای هستند که مناطق یک و دو بیشترین درصد فراوانی را دارا می‌باشند.

جدول ۹. وضعیت نما واحدهای مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	نما							مناطق	
	سایر	سیمان	شیشه ای	سنگ و آجر	سنگی	آجری	کاهگلی	تعداد	درصد
۱۰۴	۲۲	۳	۷	۰	۲۵	۴۴	۳	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۵/۵	۷	۱/۷	۰	۶/۲	۱۰/۹	۷	درصد	
۱۱۴	۲۱	۲	۷	۳	۳۳	۴۳	۵	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۵/۲	۵	۱/۷	۷	۸/۲	۱۰/۷	۱/۲	درصد	
۸۹	۲۱	۹	۲	۰	۱۵	۳۸	۴	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۵/۲	۲/۲	۵	۰	۳/۷	۹/۵	۱	درصد	
۹۵	۳۱	۱۰	۰	۰	۱۴	۳۹	۱	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۷/۷	۲/۵	۰	۰	۳/۵	۹/۷	۲	درصد	
۴۰۲	۹۵	۲۴	۱۶	۳	۸۷	۱۶۴	۱۳	تعداد	جمع
۱۰۰	۲۳/۶	۶	۴	۷	۲۱/۶	۴۰/۸	۳/۲	درصد	

۷- شفاف‌سازی وضعیت دیوارهای

دیوارهای موجود ساختمان‌های مسکونی شهر را می‌توان به دیوارهای محوطه، دیوارهای ساختمان‌های اسکلت فلزی و بتنی، دیوارهای باربر تقسیم کرد. هر یک به نوبه خود دارای میزان آسیب‌پذیری می‌باشد.

الف) دیوارهای محوطه‌ای: دیوارهای محوطه، با ارتفاع کم، متوسط و یا زیاد، بدون توجه به آیین‌نامه‌ها بدون هیچ‌گونه تمهید ویژه‌ای جهت انتقال جانبی (مانند پشت‌بند)، نسبت مناسب ضخامت دیوار به ارتفاع و یا هر گونه کلاف‌بندی ساخته شده‌اند. ریشه‌دار نبودن دیوار در زمین از مهم‌ترین علل آسیب‌پذیری دیوار محوطه است. عدم اجرای درز انقطاع در طول دیوارها به ویژه دیوارهای طویل نیز باعث آسیب‌پذیری آنها شده است. در برخی موارد هم عدم اجرای دقیق آجرچینی، پیوستگی دیوار را کاهش داده و امکان بروز آسیب را افزایش داده است.

ب) دیوارهای درون قابی: این گونه از دیوارهای غیرباربر پرکننده یا جدا کننده هستند به موارد متعددی از آسیب‌پذیری می‌توان اشاره کرد، که در مجموع ناشی از عدم هماهنگی میان واکنش دیوار و قاب در برابر کنش‌های ناشی از زلزله است. عدم اتصال و مهار مناسب دیوار به ستون و باربند موجب استقلال دیوار از سایر عناصر ساختمان شده و با توجه به چگونگی حرکت مجموعه ساختمان، آسیب‌پذیری کل ساختمان افزایش پیدا می‌کند.

ج) دیوارهای باربر: در این دیوارها عدم توجه به توصیه‌های آیین‌نامه در مورد قرار نگرفتن لرزه‌های قائم آجرها در امتداد یکدیگر، داشتن قفل و بست و پرشدن درزه‌های قائم ملات (هرزه ملات) موجب شده است که دیوارها در همین امتداد و محل آسیب‌پذیر باشند.

د) دیوارهای نما سازی شده روکار: دیوارهای نما سازی شده به دیوار باربر آن موجب شده است که با توجه به شکل ابعاد دیوار و نیز حرکت سازه ساختمان، آسیب‌پذیری نما زیاد شود (قائد رحمتی، ۱۳۸۷).

با توجه به مطالب ذکر شده در تحلیل آسیب‌پذیری دیوارهای ساختمان‌های مسکونی نشان می‌دهد که اکثر دیوارهای ساختمان‌های مسکونی شهر از نوع آجر معمولی بوده و ۵۴/۷ درصد از آنها را شامل می‌شود. و منطقه چهار نیز با ۱۴/۲ درصد بیشترین درصد فراوانی را از نظر منطقه‌ای دارد. ساختمان‌های مسکونی با دیوار از نوع آجر مشبک نیز با ۲۵/۱ درصد بعد از آجر معمولی بیشتر درصد از دیوار ساختمان‌های مسکونی شهر را در شامل می‌شوند. ساختمان‌های مسکونی با دیوارهای کم دوام‌تر یعنی خشتی و سنگی نیز ۱۴/۴ درصد از دیوار ساختمان‌های مسکونی را تشکیل می‌دهد.

جدول ۱۰. وضعیت دیوار واحدهای مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	دیوار							مناطق	
	سایر	بلوکی	آجر مشبک	آجر معمولی	بتونی	سنگی	خشتی	تعداد	درصد
۱۰۴	۱	۱	۲۹	۵۳	۳	۱۱	۶	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۲	۲	۷/۲	۱۲/۲	۷	۲/۷	۱/۵	درصد	
۱۱۴	۲	۰	۲۸	۵۶	۵	۱۴	۸	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۵	۰	۷	۱۳/۹	۱/۲	۳/۵	۲	درصد	
۸۹	۰	۰	۲۲	۵۴	۵	۴	۴	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۰	۰	۵/۵	۱۳/۴	۱/۲	۱	۱	درصد	
۹۵	۰	۰	۲۲	۵۷	۵	۴	۷	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۰	۰	۵/۵	۱۴/۲	۱/۲	۱	۱/۷	درصد	
۴۰۲	۳	۱	۱۰۱	۲۲۰	۱۸	۳۳	۲۵	تعداد	جمع
۱۰۰	۷	۲	۲۵/۱	۵۴/۷	۴/۵	۸/۲	۶/۲	درصد	

۸- شافص سقف ساختمان‌های مسکونی

در تحلیل آسیب‌پذیری نوع سقف می‌توان گفت که در ساختمان‌های مسکونی سنتی ساخته شده از خشت و گل، سقف‌های گنبدی (با پلان مربع) و یا نیم استوانه‌ها (با پلان مستطیل) بدون هیچ‌گونه عنصر متصل‌کننده کششی یا مهارری روی دیوار قرار گرفته‌اند. در این صورت است که با عدم انسجام و یکپارچگی سقف، عدم وجود تکیه‌گاه‌های مطمئن برای سقف و مصالح سنگین با مقاومت نسبی بسیار کم (عدم مقاومت در کشش اعمال شده)، آسیب‌پذیری ساختمان‌های مسکونی را زیاد می‌کند (قائد رحمتی، ۱۳۸۷). بر اساس تحلیل‌های صورت گرفته اکثر ساختمان‌های مسکونی شهر دارای سقفی از نوع آجر و آهن‌اند که منطقه چهار با ۱۵/۲ درصد بیشترین فراوانی را در این زمینه دارد. سقف‌های خشتی، شیروانی و چوبی نیز به ترتیب با ۶/۷، ۱۰ و ۵/۲ درصد از سقف‌های ساختمان‌های مسکونی شهر را تشکیل می‌دهند؛ و از آنجا که سقف‌های مذکور به علت سنگینی و عدم اتصال درست آسیب‌پذیرترند، بنابراین مناطق یک و دو به علت داشتن فراوانی بیشتر از آسیب‌پذیری نسبی بیشتر برخوردارند.

جدول ۱۱. وضعیت سقف واحدهای مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	مصالح و نوع سقف						مناطق	
	خشتی	سقف سبک	شیروایی	چوب و گل	تیرچه بلوک	آجر و آهن	تعداد	درصد
۱۰۴	۶	۱	۱۶	۷	۲۱	۵۳	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۱/۵	۲	۴	۱/۷	۵/۲	۱۳/۲	درصد	
۱۱۴	۷	۰	۹	۵	۳۵	۵۸	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۱/۷	۰	۲/۲	۱/۲	۸/۷	۱۴/۴	درصد	
۸۹	۸	۰	۱۰	۴	۲۴	۴۳	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۲	۰	۲/۵	۱	۶	۱۰/۷	درصد	
۹۵	۶	۰	۵	۵	۱۸	۶۱	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۱/۵	۰	۱/۲	۱/۲	۴/۵	۱۵/۲	درصد	
۴۰۲	۲۷	۱	۴۰	۲۱	۹۸	۲۱۵	تعداد	جمع
۱۰۰	۶/۷	۲	۱۰	۵/۲	۲۴/۴	۵۲/۵	درصد	

۹- شاخص عمر بنا

عمر مفید ساختمان در آیین نامه‌های طراحی ۵۰ سال در نظر گرفته می‌شود (دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان، ۱۳۸۵، ۹۳). عمر بنا (شاخص سال اتمام بنا) در ارتباط با مصالح به کار گرفته شده در ساخت آن گویای میزان استهلاک و فرسودگی واحد مسکونی است و یا دوام و استحکام واحد مسکونی را بیان می‌دارد. در تحلیل‌های صورت گرفته ۵۵/۹ درصد ساختمان‌های مسکونی عمر کمتر از ۲۰ سال را دارند و بیشترین فراوانی مربوط به ساختمان‌های مسکونی با عمر بین ۲۰ تا ۳۰ سال می‌باشد.

جدول ۱۲. وضعیت عمر ساختمان‌های مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	عمر بنا						مناطق	
	+۴۰	۳۰-۴۰	۲۰-۳۰	۱۰-۲۰	۵-۱۰	۰-۵	تعداد	درصد
۱۰۴	۶	۸	۳۹	۲۸	۱۱	۱۲	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۱/۵	۲	۹/۷	۷	۲/۷	۳	درصد	
۱۱۴	۳	۵	۲۴	۲۷	۱۴	۴۱	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۷	۱/۲	۶	۶/۷	۳/۵	۱۰/۲	درصد	
۸۹	۲	۸	۲۵	۱۹	۲۱	۱۰	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۱/۵	۲	۶/۲	۴/۷	۵/۲	۲/۵	درصد	
۹۵	۲	۴	۳۶	۲۹	۱۴	۱۰	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۵	۱	۹	۷/۲	۳/۵	۲/۵	درصد	
۴۰۲	۱۷	۲۵	۱۲۴	۱۰۳	۶۰	۷۳	تعداد	جمع
۱۰۰	۴/۲	۶/۲	۳۰/۸	۲۵/۶	۱۴/۹	۱۸/۲	درصد	

۱۰- شاخص کیفیت بنا

تأثیرگذارترین شاخص در میزان آسیب‌پذیری یک ساختمان و در نهایت بافت شهری از زلزله کیفیت آن ساختمان است. معمولاً رابطه نزدیکی بین مصالح به کار رفته در یک ساختمان و کیفیت آن وجود دارد. در مقایسه ساختمان‌های مشابه ساختمانی که از کیفیت ساخت پایین‌تری برخوردار است، از احتمال تخریب بیشتری در مقایسه با دیگر ساختمان‌ها برخوردار می‌باشد. جنس مصالح ساختمانی باید به نسبت شرایط آب و هوایی و کیفیت شیمیایی خاک و آب مورد توجه قرار گیرد، تا از فرسودگی سریع بناها که دارای زبان‌های مالی نیز می‌باشد و در ارتفاعات طبیعی میزان مخاطرات را بالا می‌برد، جلوگیری به عمل آید. در یک تقسیم‌بندی می‌توان برای ساختمان‌ها بر اساس نوع کیفیت آن‌ها به پنج گروه نوساز، قابل نگهداری، مرمتی، دردست ساخت و تخریبی تقسیم‌بندی نمود. ساختمان‌هایی که در دو گروه آخر (مرمتی و تخریبی) قرار می‌گیرند، نامقاوم‌ترین ساختمان‌ها می‌باشند که در صورت عدم رسیدگی در زمان وقوع زلزله آسیب‌پذیر و آسیب‌رسان می‌باشند. این ساختمان‌ها علاوه بر اینکه ممکن است، خودشان آسیب ببینند به ساختمان‌های مجاور خود نیز آسیب می‌رسانند.

تحلیل‌های صورت گرفته نشان می‌دهد بیشتر ساختمان‌های شهر همدان در گروه قابل نگهداری قرار گرفته‌اند و بیشترین ساختمان‌های با کیفیت مرمتی به ترتیب در مناطق یک و چهار و با کیفیت تخریبی در منطقه سه واقع شده‌اند

جدول ۱۳. کیفیت ساختمان‌های مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	کیفیت					مناطق	
	تخریبی	در دست ساخت	مرمتی	قابل نگهداری	نوساز	تعداد	درصد
۱۰۴	۱۱	۴	۳۳	۴۸	۸	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۲/۷	۱	۸/۲	۱۱/۹	۲	درصد	
۱۱۴	۷	۱۰	۱۵	۴۸	۳۴	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۱/۷	۲/۵	۳/۷	۱۱/۹	۸/۵	درصد	
۸۹	۱۴	۳	۲۲	۳۴	۱۶	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۳/۵	۷	۵/۵	۸/۵	۴	درصد	
۹۵	۴	۰	۳۰	۴۵	۱۶	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۱	۰	۷/۵	۱۱/۲	۴	درصد	
۴۰۲	۳۶	۱۷	۱۰۰	۱۷۵	۷۴	تعداد	جمع
۱۰۰	۹	۴/۲	۲۴/۹	۴۳/۵	۱۸/۴	درصد	

۱۱- شافص نوع اسکلت ساختمان‌های مسکونی

نوع سازه به کار رفته در یک ساختمان یکی از عوامل بسیار تأثیرگذار در میزان آسیب‌پذیری آن ساختمان در برابر زلزله می‌باشد. در یک تقسیم‌بندی مصالح به کار رفته در اسکلت بنا را می‌توان به پنج گروه اسکلت بتنی و فلزی، آجر و آهن، آجر و چوب، خشت و گل و سایر مصالح تقسیم‌بندی نمود. این طبقه‌بندی براساس استانداردهای موجود انجام گرفته است. در بررسی‌های صورت گرفته ۳۷/۳ درصد ساختمان‌های مسکونی شهر اسکلت فلزی ۲۲/۱ درصد، اسکلت بتنی و ۲۶/۴ درصد آن‌ها دارای اسکلت از نوع آجر و آهن هستند. در تحلیل‌های منطقه‌ای نیز منطقه یک به دلیلی نوسازتر بودن ساختمان‌های مسکونی و وجود شهرک‌های تازه‌ساز، بیشترین فراوانی اسکلت فلزی را دارد. بیشترین درصد ساختمان‌های مسکونی با اسکلت بتنی نیز مربوط به منطقه دو است. تحلیل دیگری که در مورد وضعیت نوع اسکلت انجام گرفته است، تحلیل دو متغیره و رابطه‌سنجی بین قدمت و نوع مصالح آن‌ها می‌باشد.

جدول ۱۴. وضعیت نوع اسکلت ساختمان‌های مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	اسکلت ساختمان						مناطق	
	تمام آجر	خشت و گل	آجر و چوب	آجر و آهن	اسکلت بتنی	اسکلت فلزی	تعداد	درصد
۱۰۴	۰	۷	۱۰	۲۸	۱۶	۴۳	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۰	۱/۷	۲/۵	۷	۴	۱۰/۷	درصد	
۱۱۴	۱	۵	۷	۲۵	۳۸	۳۸	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۲	۱/۲	۱/۷	۶/۲	۹/۵	۹/۵	درصد	
۸۹	۱	۴	۱۵	۱۹	۱۹	۳۱	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۲	۱	۳/۷	۴/۷	۴/۷	۷/۷	درصد	
۹۵	۲	۲	۲	۳۵	۱۶	۳۸	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۵	۵	۵	۸/۷	۴	۹/۵	درصد	
۴۰۲	۴	۱۸	۳۴	۱۰۷	۸۹	۱۵۰	تعداد	جمع
۱۰۰	۱	۴/۵	۸/۵	۲۶/۶	۲۲/۱	۳۷/۳	درصد	

تحلیل‌ها نشان می‌دهد بین عمر بنا و نوع اسکلت رابطه معکوس وجود دارد به نحوی که هر چه ساختمان‌های مسکونی قدمت بیشتری داشته باشند از مصالح با مقاومت کمتری در ساخت اسکلت آن‌ها استفاده شده است.

جدول ۱۵. رابطه بین قدمت ساختمان‌های مسکونی و اسکلت ساختمان مأخذ: نگارندگان

جمع	عمر بنا						اسکلت ساختمان	
	+۴۰	۳۰-۴۰	۲۰-۳۰	۱۰-۲۰	۵-۱۰	۰-۵	تعداد	اسکلت فلزی
۱۵۰	۰	۴	۲۷	۶۸	۳۶	۱۵	تعداد	اسکلت فلزی
۳۷/۳	۰	۱	۶/۷	۱۶/۹	۹	۳/۷	درصد	
۸۹	۰	۰	۰	۹	۲۴	۵۶	تعداد	اسکلت بتونی
۲۲/۱	۰	۰	۰	۲/۲	۶	۱۳/۹	درصد	
۱۰۷	۰	۵	۷۸	۲۲	۰	۲	تعداد	آجر و آهن
۲۶/۶	۰	۱/۲	۱۹/۴	۵/۵	۰	۵	درصد	
۳۴	۹	۸	۱۳	۴	۰	۰	تعداد	آجر و چوب
۸/۵	۲/۲	۲	۳/۲	۱	۰	۰	درصد	
۱۸	۷	۶	۵	۰	۰	۰	تعداد	خشت و گل
۴/۵	۱/۷	۱/۵	۱/۲	۰	۰	۰	درصد	
۴	۱	۲	۱	۰	۰	۰	تعداد	تمام آجر
۱	۲	۵	۲	۰	۰	۰	درصد	
۴۰۲	۱۷	۲۵	۱۲۴	۱۰۳	۶۰	۷۳	تعداد	جمع
۱۰۰	۴/۲	۶/۲	۳۰/۸	۲۵/۶	۱۴/۹	۱۸/۲	درصد	

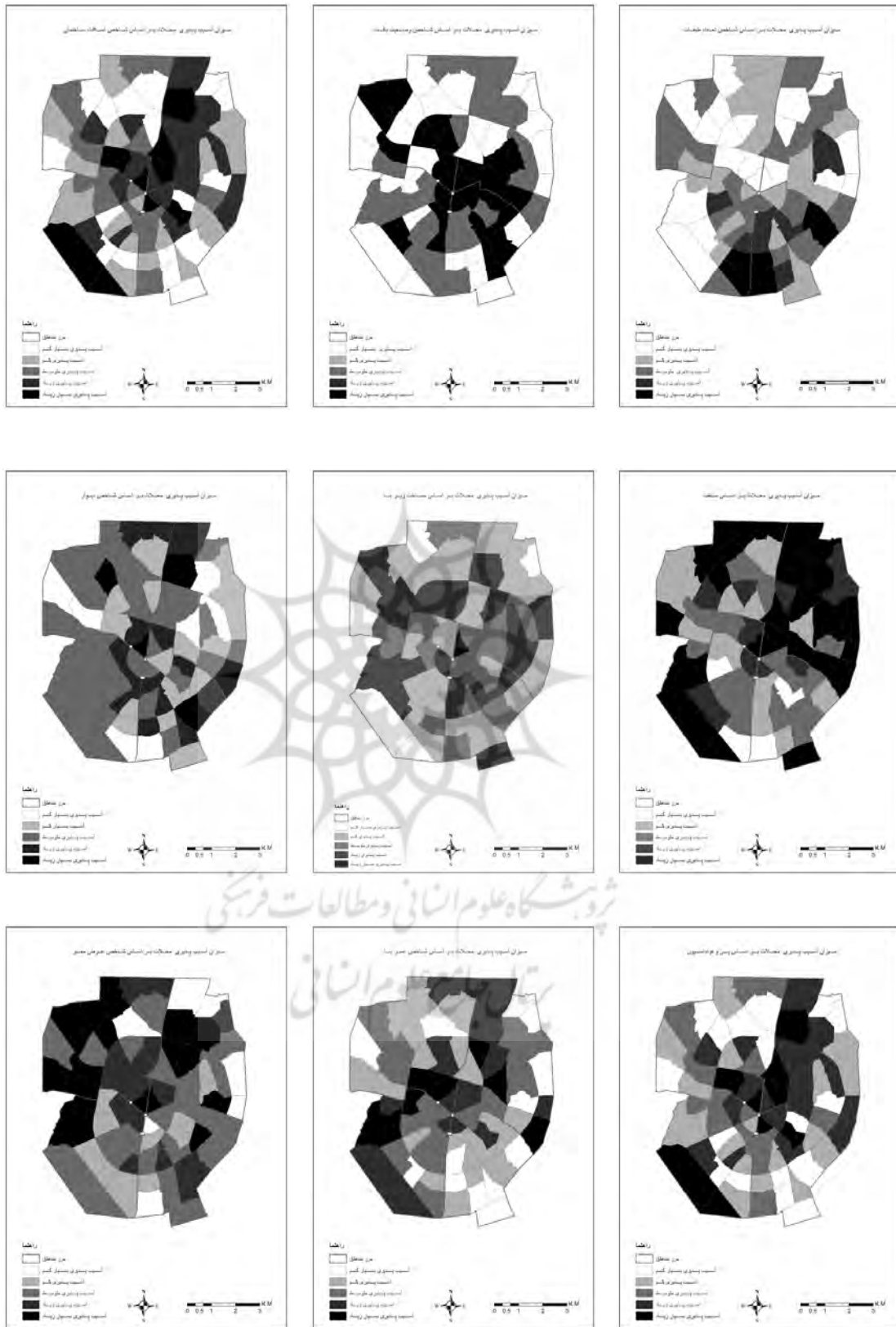
۱۲- شاخص پی

پی ساختمان بخشی از زیر سازه است که با تماس مستقیم با زمین، بارها را به آن منتقل می‌سازد. زیر سازه بخشی از ساختمان یا سازه است که در زیر سطح طبیعی یا مصنوعی زمین قرار دارد و تکیه‌گاه روسازه را فراهم می‌کند. در عمل پایه‌ی بتنی دیوارها، جرزها، و ستون‌ها و پی‌های گسترده و شمعی را پی می‌نامند. طراحی پی یک ساختمان برای انتقال بارها به زمین طوری صورت می‌گیرد که با محدود شدن حرکات، تأثیر منفی بر مشخصات عملکردی ساختمان گذاشته نشود. حرکت پی‌ها می‌تواند از بار ساختمان بر روی زمین یا از حرکات زمین مستقل از بار ناشی شود (بری، ۱۳۷۱، ۳). فونداسیون‌ها را نسبت به نوع مصالح و سیستم ساخت آن می‌توان به دو گروه تقسیم کرد: گروه اول شامل انواع فونداسیون از نظر نوع مصالح آن مانند فونداسیون‌های سنگی، آجری، شفته‌ای و بتنی؛ گروه دوم، شامل انواع فونداسیون از نظر سیستم ساخت آن مثل، فونداسیون‌های تکی، نواری، صفحه‌ای، فونداسیون مشترک و فونداسیون‌های کلاف شده می‌باشد. در تحلیل صورت گرفته بیشترین درصد فروانی مربوط به فونداسیون سنگی با ۵۶/۵ درصد می‌باشد و ساختمان‌های مسکونی منطقه چهار نیز به دلیل داشتن بیشترین درصد ساختمان‌های مسکونی با فونداسیون سنگی و خشتی آسیب‌پذیرترین منطقه شهر همدان از لحاظ این شاخص است.

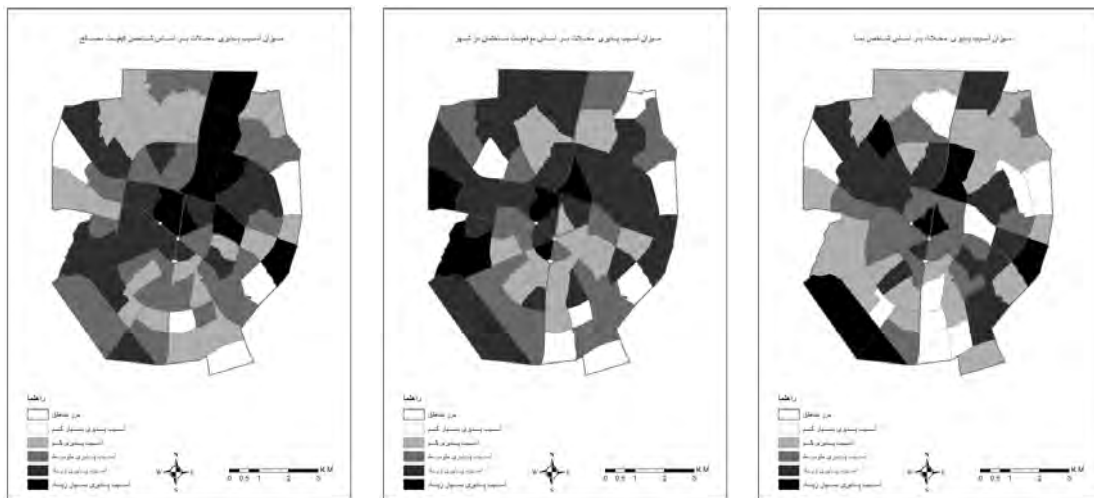
جدول ۱۶. وضعیت پی و فونداسیون ساختمان‌های مسکونی شهر همدان مأخذ: نگارندگان

جمع	پی و فونداسیون				مناطق	
	سایر	بتونی	سنگی	خشتی	تعداد	منطقه یک
۱۰۴	۱	۲۱	۶۲	۲۰	تعداد	منطقه یک
۲۵/۹	۲	۵/۲	۱۵/۴	۵	درصد	
۱۱۴	۰	۴۴	۵۸	۱۲	تعداد	منطقه دو
۲۸/۴	۰	۱۰/۹	۱۴/۴	۳	درصد	
۸۹	۰	۲۸	۴۳	۱۸	تعداد	منطقه سه
۲۲/۱	۰	۷	۱۰/۷	۴/۵	درصد	
۹۵	۰	۱۷	۶۴	۱۴	تعداد	منطقه چهار
۲۳/۶	۰	۴/۲	۱۵/۹	۳/۵	درصد	
۴۰۲	۱	۱۱۰	۲۲۷	۶۴	تعداد	جمع
۱۰۰	۲	۲۷/۴	۵۶/۵	۱۵/۹	درصد	

برای تبیین و تحلیل بهتر موضوع برای هر یک از شاخص‌های مورد بررسی در محیط GIS براساس تحلیل داده‌های پرسش‌نامه نقشه‌هایی به شرح ذیل تهیه شده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پایگاه مجله‌های علمی

مأخذ: نگارندگان

تصویر ۲. توزیع شاخص‌های مورد مطالعه در نقشه شهر همدان

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از تحلیل شاخص‌های موثر در مقاوت مصالح در شهر همدان نشان می‌دهد، از لحاظ شاخص مساحت زیربنا شهر همدان بیشترین فراوانی مربوط به ساختمان‌های مسکونی با زیربنای ۱۲۰ تا ۱۵۰ متر تعلق دارد که ۲۷/۹ درصد از ساختمان‌های مسکونی را در برمی‌گیرد. این امر نشان دهنده گرایش به ساختن مسکن با زیربنای کم است و در کل در آسیب‌پذیری متوسط قرار دارد. از نظر تعداد طبقات اکثر واحدهای مسکونی شهر همدان یک طبقه و دو طبقه هستند و ساختمان‌های مسکونی با تعداد طبقات بالاتر بیشتر در محلاتی از شهر که در حلقه دوم و سوم شهر قرار دارد، واقع شده‌اند. از لحاظ شاخص عرض معابر، درصد ساختمان‌های مسکونی پیرامون عرض زیر ۸ متر در مناطق بالا بوده، در مناطق چهار و دو به بالاترین حد می‌رسد. در کل معابر بخش مرکزی شهر و محلات نزدیک آن معابر با عرض کم بیشتری را دارا می‌باشند. در کل شهر ۱۰ درصد ساختمان‌های مسکونی در کوچه بن‌بست قرار گرفته‌اند که در تحلیل‌های منطقه‌ای منطقه سه با ۳/۲ درصد بیشترین ساختمان‌های مسکونی با موقعیت بن‌بست را دارد. تحلیل‌ها نشان می‌دهد در سطح شهر همدان ۴ درصد ساختمان‌های مسکونی دارای نمای شیشه‌ای هستند که مناطق یک و دو بیشترین درصد فراوانی را دارا می‌باشند. از لحاظ شاخص دیوار، ساختمان‌های مسکونی با دیوار از نوع آجر معمولی و آجر مشبک به ترتیب با ۵۴/۷ و ۲۵/۱ درصد بیشترین درصد فراوانی را شامل می‌شود. ساختمان‌های مسکونی با دیوارهای کم دوام‌تر یعنی خشتی و سنگی نیز ۱۴/۴ درصد از دیوار ساختمان‌های مسکونی را تشکیل می‌دهد.

براساس تحلیل‌های صورت گرفته اکثر ساختمان‌های مسکونی شهر دارای سقفی از نوع آجر و آهن‌اند سقف‌های خشتی، شیروانی و چوبی نیز به ترتیب با ۶/۷، ۱۰ و ۵/۲ درصد از سقف‌های ساختمان‌های مسکونی شهر را تشکیل می‌دهند؛ و از آنجا که سقف‌های مذکور به علت سنگینی و عدم اتصال درست آسیب‌پذیرترند بنابراین مناطق یک و دو به علت داشتن فراوانی بیشتر از آسیب‌پذیری نسبی بیشتر برخوردارند. از لحاظ شاخص عمر بنا، در تحلیل‌های صورت گرفته ۵۵/۹ درصد ساختمان‌های مسکونی عمر کمتر از ۲۰ سال را دارند و بیشترین فراوانی مربوط به ساختمان‌های مسکونی با عمر بین ۲۰ تا ۳۰ سال می‌باشد. از لحاظ شاخص کیفیت مصالح، بیشتر ساختمان‌های شهر همدان در گروه قابل نگهداری قرار گرفته‌اند و بیشترین ساختمان‌های با کیفیت مرمتی به ترتیب در مناطق یک و چهار و با کیفیت تخریبی در منطقه سه واقع شده‌اند. در بررسی‌های صورت گرفته ۳۷/۳ درصد ساختمان‌های مسکونی شهر اسکلت فلزی ۲۲/۱ درصد اسکلت بتنی و ۲۶/۴ درصد آن‌ها دارای اسکلت از نوع آجر و آهن هستند. در تحلیل صورت گرفته بیشترین درصد فراوانی مربوط به فونداسیون سنگی با ۵۶/۵ درصد می‌باشد. و ساختمان‌های مسکونی منطقه چهار نیز به دلیل داشتن بیشترین درصد ساختمان‌های مسکونی با فونداسیون سنگی و خشتی آسیب‌پذیرترین منطقه شهر همدان از لحاظ این شاخص است.

براساس نتایج به دست آمده از پژوهش حاضر و با تکیه بر راهکارهای برنامه‌ریزی شهری پیشنهادی زیر ارائه می‌شود:

- پژوهش و مطالعه در زمینه‌ی مقاومت ساختمان‌های مسکونی شهری به ویژه در مورد شهرهایی که احتمال وقوع زلزله در آنها وجود دارد، اصل اولیه در زمینه‌ی ایمنی شهری است؛
- در ساخت و سازهای جدید علاوه بر مقاوم‌سازی مصالح، به ایمن‌سازی نمای ساختمان‌های شهری نیز توجه بسیار شود؛
- بررسی و تهیه سناریوهای مختلف زمین‌لرزه و اثرات آنها بر بافت شهری و برآورد صدمات، تلفات و خسارات حاصله؛

- در مورد وضعیت نوع اسکلت و نوع مصالح ساختمان‌های مسکونی استفاده از مصالح با وزن کمتر و مقاومت خمشی بیشتر؛ استفاده از مصالح مرغوب در ساخت و سازها؛ نظارت و کنترل دقیق بر روش‌های اجرا و ساخت مسکن؛ دقت در اجرای جزئیات و اتصالات سازه‌ای ساختمان؛ توصیه می‌شود.
- ۵- در مورد وضعیت دیوارها اجرای کلاف‌بندی و تقویت اتصال بین دیوارها؛ اجرای پشتبند و ستون در دیوارها در مورد دیوارهایی که طول مجاز آنها رعایت نشده است؛ در مورد خیز برون صفحه‌ای برخی دیوارها و شاقول نبودن دیوار؛ تخریب موضعی و بازسای دیوارهای معیوب باعث افزایش مقاومت آنها در برابر زلزله می‌شود.

پی‌نوشت‌ها

1. Survey
2. Documentary
3. Cochran
4. Quota

فهرست مراجع

۱. ابلقی، علیرضا، (۱۳۸۳)، **بافت های فرسوده در سکونتگاه‌های شهری و روستایی و خطر زلزله**، هفت شهر، سال پنجم، شماره ۱۷، تهران.
۲. احمدی، حسن، (۱۳۷۶)، **نقش شهرسازی در کاهش آسیب‌پذیری شهری**، انتشارات مسکن و انقلاب اسلامی، تهران.
۳. آشتیانی، م ناطق الهی و همکاران، (۱۳۷۲)، **برنامه ریزی شهری تهران برای زمین‌لرزه آینده**، موسسه بین المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله.
۴. بحرینی، سید حسین، (۱۳۷۹)، **فرآیند طراحی شهری**، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
۵. بری، رامین، (۱۳۷۱)، **ساختمان سازی**، ترجمه اردشیر اطمیای، چاپ اول، جلد چهارم، انتشارات شفق، تهران.
۶. پاپلی یزدی، محمد حسین، فاطمه وثوقی، (۱۳۷۵)، **منطقه بندی استان خراسان از نظر بهسازی واحدهای مسکونی با توجه به وضعیت زلزله**، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۳۴، مشهد.
۷. پورمحمدی، محمد رضا، علی مصیب‌زاده، (۱۳۸۷)، **آسیب‌پذیری شهرهای ایران در برابر زلزله و نقش مشارکت محله‌ای در امداد رسانی آن‌ها**، جغرافیا و توسعه، شماره ۱۲، پاییز و زمستان ۱۳۸۷.
۸. جنیدی جعفری، احمد، محمد جواد عساری، (۱۳۸۲)، **بررسی غلظت بعضی از هیدرو کربن‌های موجود در هوای همدان در تابستان و پاییز ۱۳۸۰**، فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، سال هفتم، شماره دوم، کرمانشاه.
۹. حبیبی، کیومرث، احمد پوراحمد، ابولفضل مشکینی، علی عسگری، سعید نظری عدلی، (۱۳۸۷)، **تعیین عوامل سازه‌ای ساختمانی موثر در آسیب‌پذیری بافت کهن شهری زنجان با استفاده از FUZZY LOGIC & GIS**، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۳۳، تهران.
۱۰. خاکپور، برانعلی، احمد مقدمی، (۱۳۸۷)، **تحلیل میزان آسیب‌پذیری فیزیکی - کالبدی منطقه ۹ شهر مشهد از دیدگاه زلزله‌خیزی**، همایش اطلاعات مکانی و مدیریت یکپارچه، مشهد.
۱۱. دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان، (۱۳۸۵)، **دستورالعمل تحلیل آسیب‌پذیری و بهسازی لرزه‌ای ساختمان‌های بنایی غیر مسلح موجود**، وزارت مسکن و شهرسازی، معاونت امور مسکن و ساختمان، انتشارات توسعه ایران، تهران.
۱۲. رمضی، حمید رضا، نوشین، حیدری، قاسم، حیدری، (۱۳۸۰)، **لرزه‌خیزی و پهنه‌بندی خطر نسبی زمین‌لرزه در استان همدان**، مرکز تحقیقات مسکن و ساختمان، انتشارات سازمان مسکن و شهرسازی استان همدان، همدان.
۱۳. رنجبر، محسن، مهدی اشراقی، فاضل ایرانمنش، (۱۳۸۵)، **تهیه الگو پایگاه اطلاعات مکانی‌یابی محل‌های استقرار موقت جمعیت‌های آسیب دیده ناشی از زلزله**، اولین همایش مقابله با سوانح طبیعی، پردیس فنی دانشگاه تهران، تهران.
۱۴. زنگی آبادی، علی، نازنین تبریزی، (۱۳۸۵)، **زلزله تهران و ارزیابی فضایی آسیب‌پذیری مناطق شهری**، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۶، تهران.
۱۵. سازمان برنامه و بودجه استان همدان، (۱۳۸۶)، **سالنامه آماری استان همدان**، چاپ اول، استانداری همدان، همدان.
۱۶. عباس‌زاده شهری عباس، حبیب نامداری، فرانک باقرزاده، محسن گودرزی، (۱۳۸۷)، **اثر زلزله بر شریان‌های حیاتی استان همدان با نگاه ویژه به خطوط انتقال گاز**، همایش مقاوم سازی ایران، دانشگاه یزد، یزد.
۱۷. عبدالهی، مجید، (۱۳۸۳)، **مدیریت بحران در نواحی شهری**، انتشارات سازمان شهرداری‌های کشور، چاپ دوم، تهران.

۱۸. عکاشه، بهرام، (۱۳۸۳)، **آماده نبودن ما بحران می‌آفریند**، ویژه نامه همایش علمی کاربردی توسعه محله‌ای چشم انداز توسعه پایدار شهر تهران، شهرداری تهران، تهران.
۱۹. علی دوستی، سیروس، (۱۳۶۹)، **کاربرد مدیریت بحران در کاهش ضایعات ناشی از زلزله**، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران.
۲۰. فلاحی، علیرضا (۱۳۸۳)، **نقش خود امدادی محله‌ای در مدیریت سوانح شهری**، همایش علمی کاربرد توسعه محله‌ای چشم انداز توسعه پایدار شهر تهران، شهرداری تهران، تهران.
۲۱. قائد رحمتی، صفر، (۱۳۸۷)، **تحلیل شاخص‌های آسیب‌پذیری مسکن شهری در برابر خطر زلزله نمونه موردی مسکن شهر اصفهان**، رساله دکترا دانشگاه اصفهان، اصفهان.
۲۲. مفاخریان، سید علی، زهرا ملکی، (۱۳۸۴)، **مبانی لرزه‌شناسی و زلزله‌خیزی در ایران**، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد، خرم آباد.
۲۳. نگارش، حسین، (۱۳۸۲)، **زلزله، شهرها و گسل‌ها**، پژوهش‌های جغرافیا، شماره ۵۲، تهران.
- سازمان آمار و فن آوری شهرداری همدان، (۱۳۸۶)، **"طرح محله بندی شهر همدان"**، همدان.

23. Nateghi-A, Fariborz, **Earthquake Scenario for Th Mega-City of Tehran, Disaste Prevention and management**, Volume10, Number 2. MCB University, 2001, ISSN 0965-3562.

